

ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΤΥΧΗ, ΑΓΑΘΗ,

ΕΔΩΣΕ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟΝ ΝΕΑΣ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΩΣ ΠΙΕΡΙΑΣ "Ο ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ",

ΕΡΓΑΙΝΕΣΑΙ

Αφιερωμένο στους ηρωικά μαχόμενους πεσόντες του έπους του 1940.

Το χαρακτηριστικό τραγούδι της Εθνικής τραγουδίστριας της Νίκης Σοφίας Βέμπο, που έγραψε μετά τον πόλεμο, παραπονούμενη για την συμπεριφορά των συμμάχων προς την Ελλάδα.

Ποιος το περίμενε στ' αλήθεια να βγουν ψευτιές και παραμύθια και να ξεχάσουν πια τα λόγια εκείνα τους που μας τα λέγαν κάθε βράδυ απ' τα Λονδίνα τους!

Μα δεν πειράζει, δεν πειράζει, δε θα το βάλουμε μαράζι και δε θα κλάψουμε που πάλι μας ξεχάσατε γιατί δεν είν' πρώτη φορά που μας τη σκάσατε και στην υγεία σας μιά, καρδούλα, εμείς θα πίνουμε και στη μικρή Ελλαδούλα μας θα πούμε: Κάνε κουράγιο Ελλάδα μου κι όσο μπορείς κρατήσου και στα παλιά παπούτσια σου γράψε όσα λεν οι εχθροί σου.

Κι αν μας τη σκάσανε με μπαμπουσιό οι σύμμαχοι στη μοιρασιά, κάνε κουράγιο Ελλάδα μου να μη μας αρρωστήσεις, γιατί το θέλει ο Θεός να ζήσεις και θα ζήσεις.

Σε κάθε χιονισμένη κορυφή σαν πολεμούσαμε μονάχοι, όλοι λαγούς με πετραχήλια μας ετάζανε και μέσ' στα μάτια με λατρεία μας κοιτάζανε. Μα ξεχαστήκαν όλα εκείναι κι η Πίνδος και η Τρεμπεσίνα κι ίσως εμάς που τόσο αίμα εχύσαμε, να μας καθίσουν στο σκαμνί, γιατί νικήσαμε.

Μα φυσικό θα μας φανεί κι αυτό ακόμα και στην Ελλάδα μας θα πούμε μ' ένα στόμα.

Κάνε κουράγιο Ελλάδα μου

Του Ιορδάνη Μαυρόπουλου

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΑΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ" Ν. ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑΣ Ν. ΠΙΕΡΙΑΣ

Δ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ Αρ. Φύλλου 144 Ιούλιος-Αύγουστος-Σεπτέμβριος-Οκτώβριος (Χορτοθήρης-Αλωνάρης-Σταυρίτες-Τρυγομηνάς) 2023

Οφίτικο Συναπάντεμα Η καλοκαιρινή εκδήλωση του συλλόγου μας πραγματοποιήθηκε και φέτος με μεγάλη επιτυχία.

Με την παρουσία των απανταχού Οφιτών που βρίσκονται στον Ελλαδικό χώρο, αλλά και πολλών που κατοικούν σε χώρες τους εξωτερικού, καθώς επίσης και του συνόλου των κατοίκων της Νέας Τραπεζούντας, φίλων και γνωστών του συλλόγου μας,

ποντίων και μη πραγματοποιήθηκε το φετινό Οφίτικο Συναπάντεμα που διοργάνωσε ο σύλλογος Υψηλάντης το διήμερο Σάββατο 19 και Κυριακή 20 Αυγούστου, στην κεντρική πλατεία του χωριού.

Συνέχεια στη σελ. 6-7

Η εορτή της 28ης Οκτωβρίου στη Νέα Τραπεζούντα.

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα όπως αρμόζει η εορτή του έπους του 1940, εορτάστηκε και φέτος στο χωριό μας η 28η Οκτωβρίου 1940, αυτή η ιστορική ημερομηνία που σήμανε την έναρξη του Ελληνοϊταλικού πολέμου γράφοντας πολλές σελίδες δόξας, τιμής, και ηρωισμού για το Ελληνικό Γένος. Ας μην ξεχνάμε ότι στον πόλεμο αυτό ηρωικά μαχόμενοι έπεσαν στα πεδία των μαχών και κάτοικοι από το χωριό μας, πρόσφυγες της πρώτης γενιάς από τον αλησμόνητο Πόντο.

Συνέχεια στη σελ. 10

Τα κοινωνικά μας

Γεννήσεις:

Την Δευτέρα 28 Αυγούστου 2023, ο Ευάγγελος Παραδεισόπουλος του Βασιλείου, και η Ελένη Χρυσοστομίδου απέκτησαν κορίτσι.

Την Τετάρτη 13 Σεπτεμβρίου 2023, ο Αναστάσιος Αδαμίδης του Κωνσταντίνου, και η Αθανασία Μπουκλή απέκτησαν κορίτσι.

Την Τετάρτη 11 Οκτωβρίου 2023, ο Περικλής Τερζίδης του Σταύρου, και η Μαρία Γελαστοπούλου απέκτησαν αγόρι.

Βαπτίσεις:

Την Κυριακή 9 Απριλίου 2023, ο Ευάγγελος Καπέτης και η Παρθένα-Ιωάννα Σεϊταρίδου βάπτισαν τον γιο τους στον Ι. Ναό Αγίας Παρασκευής Κατερίνης, με ανάδοχο τον Δημήτριο Τσιαμούρα που έδωσε στο νεοφώτιστο το όνομα Σταύρος.

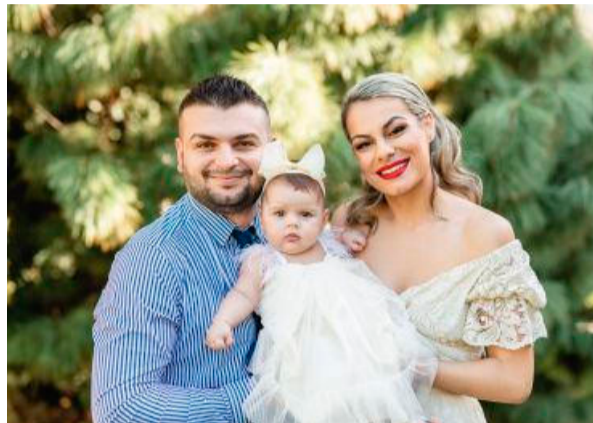

Την Κυριακή 7 Μαΐου 2023, ο Παναγιώτης Σπηλιωτακόπουλος και η Σταυρούλα Παπαργυροπούλου, βάπτισαν τον γιό τους στον Ι. Ναό Ζωοδόχου Πηγής Νέας Τραπεζούντας, με ανάδοχο την Όλγα Γκόγκου που έδωσε στο νεοφώτιστο το όνομα Μιχάλης.

Το Σάββατο 19 Αυγούστου 2023, ο Αθανάσιος Τσιντώτας και η Χρυσούλα Μαυροπούλου βάπτισαν τον γιο τους στον Ι. Ναό Ζωοδόχου Πηγής Νέας Τραπεζούντας, με ανάδοχο τον Παναγιώτη-Θεόδωρο Χρηστίδη που έδωσε στο νεοφώτιστο το όνομα Ζήσης.

Την Κυριακή 29 Οκτωβρίου 2023 ο Χρήστος Τουλίκας και η Ευθυμία Χασιώτη, βάπτισαν την κόρη τους στον Ι.Ναό Αγίας Παρασκευής Κατερίνης, με ανάδοχο την Σοφία Ελευθερίου που έδωσε στην νεοφώτιστη το όνομα Βασιλεία.

Γάμοι:

Το Σάββατο 19 Αυγούστου 2023 ο Αθανάσιος Τσιντώτας και η Χρυσούλα Μαυροπούλου ενώθηκαν με τα δεσμά του γάμου στον Ιερό Ναό Ζωοδόχου Πηγής Νέας Τραπεζούντας Πιερίας.

Την Κυριακή 27 Αυγούστου ο Ευάγγελος Καπέτης και η Παρθένα-Ιωάννα Σεϊταρίδου, ενώθηκαν με τα δεσμά του γάμου στον Ιερό Ναό Ζωοδόχου Πηγής Νέας Τραπεζούντας Πιερίας.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ ΓΙΑ ΤΑ «ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ»

Αθανασιάδης Ιωάννης	10 €
Χηλιάδου-Βασιλειάδου Φωτεινή	10 €
Ιακωβίδου Σοφία	30 €
Γεωργιάδης Μ. Πέτρος	20 €
Παπαδοπούλου Σοφία	20 €
Αλχαζίδου Κωνσταντίνα-Ερμοφίλη	20 €
Γεωργιάδης Β. Αναστάσιος	20 €
Σεϊταρίδου Μιχ. Όλγα	20 €
Σεϊταρίδης Μιχ. Θεόδωρος	30 €
Ιερά Μονή Υπαπαντής του Χριστού	40 €
Φωτιάδου-Πετρίδου Δέσποινα	20 €
Γραμματόσης Χαρίλαος	20 €
Μαλεζάς Χαρίτων	10 €
Παραδεισόπουλος Βασίλειος	10 €
Τσαγκαλίδης Πολυχρόνης	10 €
Πετρίδου Βασιλική	20 €
Εφραιμίδης Β. Χρήστος	20 €
Μαυρίδης Συμεών	30 €
Αραβίδου Άννα	30 €
Κοκκινίδης Ιωάννης	50 €
Αγγελοπούλου Δέσποινα	25 €
Κωτίδου Βασιλική – Ιωακείμ	10 €

Το Σάββατο 10 Σεπτεμβρίου 2023 ο Σπυρίδων Πετρίδης και η Ειρήνη Γουλσουζίδου ενώθηκαν με τα δεσμά του γάμου στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Περιστασέως Πιερίας.

Απεβίωσαν:

Την Κυριακή 30 Ιουλίου 2023, απεβίωσε ο Γρηγοριάδης Μάρκελλος (Μακεδών) σε ηλικία 91 ετών, κάτοικος Κατερίνης.

Την Τετάρτη 6 Σεπτεμβρίου 2023, απεβίωσε ο Ταχτσίδης Χρύσανθος σε ηλικία 88 ετών, κάτοικος Νέας Τραπεζούντας Πιερίας.

Επιτυχόντες σε Α.Ε.Ι και Τ.Ε.Ι της Ελλάδας και του εξωτερικού με Οφίτικη καταγωγή.

Ανθοπούλου Μελίνα του Γεωργίου και της Μπίργκιτ Σολτς, εισαχθείσα στο Τμήμα Πληροφορικής του Πανεπιστημίου Flensburg Γερμανίας.

Πασχούλη Στυλιανή του Αντωνίου και της Κυριακής Αδαμίδου, εισαχθείσα στο Τμήμα Κοινωνικής Εργασίας του Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης.

Ανθόπουλος Ιωάννης του Κωνσταντίνου και της Ιορδάνας Παπαδοπούλου, εισαχθείς στο Τμήμα Μαθηματικών και Εφαρμοσμένων Μαθηματικών του Πανεπιστημίου Κρήτης (Ηράκλειο).

Αβραμίδου Θεοφίλη του Βασιλείου και της Σοφίας Κανταρίδου, εισαχθείσα στο Κοινωνικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας (Καστοριά)

ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

Δίμηνη έκδοση
ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΑΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ"
Ν. ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑΣ ΠΙΕΡΙΑΣ

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο ο πρόεδρος του Συλλόγου
ΥΨΗΛΑΝΤΗ : Βασίλης Παραδεισόπουλος 6937054415

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Τηλέφωνο - Fax: 23510 91291, E-mail: info@ipsilantis.gr

WEB SITE : www.ipsilantis.gr

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Δ.Σ. Συλλόγου

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βασίλης Παραδεισόπουλος

Σεϊταρίδης Δημοσθένης

Τερζίδης Βασίλειος

Φιλολογική επιμέλεια: Ζανέτα Κλεοπάτρα

Σελιδοποίηση : Σπύρος Κανελλάτος

Εκτύπωση : Τυπογραφείο "Παναγιωτίς" - 23510 23625

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικού

Φυσικά πρόσωπα : 10 ευρώ

Σύλλογοι - Κοινότητες : 30 ευρώ

Τράπεζες - Επιχειρήσεις Α.Ε. 45 ευρώ

Εξωτερικού:

Για χώρες Ευρώπης 25 ευρώ

Για άλλες Ηπείρους 30 δολ. ΗΠΑ

Επιταγές - εμβάσματα:

Εφραιμίδης Βασίλης - Ταμίας (6976806391)

60100 Νέα Τραπεζούντα

*Χειρόγραφα δημοσιευμένα ή μη δεν επιστρέφονται

*Τα κείμενα εκφράζουν τις απόψεις των συντακτών τους και όχι του Συλλόγου "ΥΨΗΛΑΝΤΗ"

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Μην ξεχνάτε να τακτοποιήσετε την συνδρομή σας για τα «ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ»

στον ταμιά του συλλόγου:

Εφραιμίδη Βασίλειο τηλ. 6976806391,

Ταχυδρομικώς, με εντολή, με τα στοιχεία:

Μορφωτικός Ποντιακός Σύλλογος Αλέξανδρος

Υψηλάντης Νέας Τραπεζούντας Πιερίας Τ.Θ. 8004

ΤΚ 60100 Κατερίνη Πιερίας.

Μέσω τραπεζών για συνδρομητές εσωτερικού και

εξωτερικού στους κάτωθι λογαριασμούς:

Εθνική Τράπεζα Ελλάδας: **373/296174-11**

IBAN: GR 6001103730000037329617411

Ευροbank Εργασίας:

0026-0210-15-0100477219

IBAN: GR 9402602100000150100477219

Στην κατάθεση μέσω τραπεζών θα πρέπει να αναγράφονται τα στοιχεία του καταθέτη για να αποσταλεί και η σχετική απόδειξη από το ταμείο του Συλλόγου.

Εκ του Δ.Σ. του Συλλόγου

Εορταστικές Εκδηλώσεις του Αγίου Δημητρίου στο Περίβλεπτο

Σύντομο Ιστορικό του Χωριού

Το χωριό Περίβλεπτο, βρίσκεται δυτικά του Δήμου Παρανεστίου του Νομού Δράμας. Είναι ένα ορεινό χωριό, κτισμένο σε υψόμετρο 650 μέτρων, με εξαιρετικό ξηρό κλίμα. Από το Παρανέστι φαίνεται σαν αετοφωλιά σε μια από τις κορυφές των καταπράσινων βουνών του Δήμου.

Κατοικήθηκε από πρόσφυγες του Πόντου, και συγκεκριμένα από τα χωριά του Όφη, και από τα χωριά Αργυρούπολης του Νομού Τραπεζούντας.

Όταν οι παππούδες μας αφίχθησαν στο χωριό διαπίστωσαν ότι σε πολλά σπίτια κατοικούσαν ακόμη τούρκικες οικογένειες. Σύμφωνα με τα λεγόμενα της αείμνηστης γιαγιάς μου της Ροδάμας: «Το σπίτι που μας παραχωρήθηκε το κατοικούσαν Τούρκοι, οι οποίοι μας φιλοξένησαν ανθρωπίνια, μας παραχώρησαν χώρο για να μείνω με τα τέσσερα ορφανά παιδιά μου. Για τρεις ή τέσσερις μήνες ζούσαμε ήσυχα μαζί τους στον μοιρασμένο χώρο του σπιτιού τους». Βλέπετε, οι λαοί δεν έχουν να μοιράσουν τίποτα, δεν τρέφουν μισαλλοδοξία και μίσος για αλληλοεξόντωση μεταξύ τους, εάν δεν υποδαυλίζονται σκόπιμα, συμπαρασύροντάς τους σε αιματηρούς πολέμους και ξεριζωμούς. Μεταξύ των ξεριζωμένων ήταν και οι παππούδες-γονείς μας που ήρθαν από τον μακρινό Πόντο και εγκαταστάθηκαν στο χωριό αυτό το 1923. Αλλά και οι «Τούρκοι» που το κατοικούσαν, αναγκάστηκαν να ξεριζωθούν, να φύγουν για την Τουρκία, σύμφωνα με την απόφαση της Συνθήκης της Λωζάνης που προέβλεπε την εκτέλεση της ανταλλαγής των πληθυσμών με κριτήριο μόνο το θρήσκευμα.

Κατά την διάρκεια της βουλγαρικής κατοχής και του καταραμένου αδελφοκτόνου πολέμου, στην δεκαετία του 50, οι κάτοικοι του χωριού αναγκάστηκαν και πάλι να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους, να πάρουν το δρόμο της προσωρινής προσφυγιάς. Μετά την αποχώρηση των Βουλγάρων και την λήξη του εμφυλίου πολέμου, επέστρεψαν στο χωριό για να συνεχίσουν να καλλιεργούν τα χωράφια τους και να εκτρέφουν τα ζώα τους για να επιβιώσουν. Η ζωή όμως στο χωριό δεν είχε καμιά προοπτική βελτίωσης παρά την σκληρή δουλειά τους. Έτσι, εμείς τα παιδιά τους μη βλέποντας κανένα μέλλον παραμένοντας στο χωριό, ο ένας μετά τον άλλον, τράβηξε τον δρόμο του, εγκαταλείποντας το χωριό, άλλοι για Γερμανία, άλλοι για Δράμα, Χωριστή, άλλοι για Θεσσαλονίκη, Κατερίνη και Αθήνα. Αποτέλεσμα, στην δεκαετία του 70 το χωριό μας να ερημωθεί. Βλέπετε η προσφυγιά μας δεν έχει τέλος, αλλά αυτή την φορά με την θέλησή μας, αποβλέποντας σε ένα καλύτερο μέλλον.

Σήμερα το χωριό αυτό δεν μας θυμίζει το παλιό εκείνο γεμάτο από ζωή χωριό, αποτελούμενο από 45 οικογένειες και πάνω από 300 κατοίκους, με ένα σχολείο γεμάτο από παιδιά και φυσικά με την εκκλησία του, τον Άγιο Δημήτριο, που όταν είχαμε Παπά τις Κυριακές-εορτές, στην Θεία Λειτουργία όλοι οι κάτοικοι με βαθιά πίστη εκκλησιάζονταν.

Περιβλέπτο «Η ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑ» με Πρόεδρο τον Παύλο Σοφιάδη που κρατά ζωντανά τα ήθη, έθιμα και παραδόσεις που κληροδοτήσαμε από τους παππούδες μας. Γνωρίζουμε ότι λαός που τα ξεχνά δεν έχει ούτε παρόν ούτε μέλλον. Επειδή όμως έχουμε παρελθόν, και με τέτοιους δραστήριους απογόνους είναι βέβαιο ότι έχουμε παρόν

αλλά θα έχουμε και μέλλον.

Για να κάνουμε όμως τα όνειρά τους πραγματικότητα θα πρέπει όλοι μας να τους βοηθήσουμε. Γι αυτό, τουλάχιστον μια φορά τον χρόνο στις εορταστικές εκδηλώσεις του χωριού του Αγίου Δημητρίου, να καταβάλλουμε κάθε δυνατή προσπάθεια για να παραβρεθούμε στις εκδηλώσεις αυτές που προετοιμάζει ο Σύλλογος.

Αισθανθήκαμε τυχεροί, που ο Θεός για μια ακόμη φορά μας αξίωσε να παραβρεθούμε στις φετινές εορταστικές εκδηλώσεις του χωριού για να τιμήσουμε τον Άγιο του. Στις εκδηλώσεις αυτές, μας έκαναν την τιμή να παραβρεθούν ο Δήμαρχος Αναστάσιος Καγιάογλου και μέλη του Δ.Σ. του Δήμου Παρανεστίου, τους ευχαριστούμε και μέσω της στήλης αυτής.

Το πρώι παρακολούθησαμε την Θεία Λειτουργία. Στην συνέχεια στον προαύλιο χώρο της εκκλησίας, χαιρετιστήκαμε, αγκαλιαστήκαμε σαν καλοί χριστιανοί, συγχωριανοί, φίλοι από τα παλιά και κατά το πλείστον συγγενείς μεταξύ μας. Με κάποιους είχαμε χρόνια να συναντηθούμε, ακόμη και από τα σχολικά μας χρόνια. Δεν μπορώ να περιγράψω σε μια στήλη της εφημερίδας, αυτό που ενδόμυχα αισθανθήκαμε. Ταξιδέψαμε νοερά στο παρελθόν, στα παιδικά, σχολικά μας χρόνια βλέποντας τα γκρεμισμένα σπίτια μας,

το σχολείο, την εκκλησία, όλα μας θύμιζαν τα παιδικά μας εκείνα αθώα χρόνια. Επίσης, νοερά επικοινωνήσαμε με τις άμωμες ψυχές των παππούδων μας που ήρθαν από τον μακρινό Πόντο, φέροντας μαζί τους την πίστη τους, την γλώσσα τους, την λύρα και τα τραγούδια τους και φυσικά τις παραδόσεις τους. Ήταν φτωχοί υλικά, αλλά πλούσιοι και ευτυχισμένοι στην ψυχή. Είχαν έμφυτη την φιλοξενία, την ανθρωπιά, την ειλικρίνεια στα καλά ανθρωπίνια χαρακτηριστικά τους, που σήμερα σπανίζουν. Παρά την φτώχεια τους δεν τους έλλειπε το γέλιο και τα ανέκδοτα. Έκαναν το πόνο της προσφυγιάς τους τραγούδι και κάτω από τους ήχους της λύρας, λες και τους μεθούσε ο ήχος της, χόρευαν, χόρευαν, χόρευαν ασταμάτητα τους ζωηρούς ποντιακούς χορούς, με ένα απλό, λιτό μεζέ, λίγο τουρσί, λίγο τυρί, καμιά ελιά και ψωμί και με λίγο κρασί (ρετσίνα) ή ούζο. Χόρευαν σε κάθε ευκαιρία, σε γάμους, σε πανηγύρια, σε εορτές κλπ., σαν να ήθελαν να ξεχάσουν με τον χορό, τον πόνο για τις χαμένες τους πατρίδες. Όλα αυτά ήρθαν κινηματογραφικά στις σκέψεις μας, πλημμυρίζοντάς μας από ρίγη συγκίνησης αναπολώντας το παρελθόν. Μόνο αν βρεθείς στο χωριό θα νιώσεις έτσι όπως ένιωσα, όπως νιώσαμε.

Το ευχάριστο γεγονός στις φετινές εορταστικές εκδηλώσεις του Αγίου Δημητρίου ήταν η μεγάλη προσέλευση-συμμετοχή του κόσμου. Με χαρά διαπίστωσα ότι η εκκλησία ήταν γεμάτη από πιστούς όχι μόνο με ρίζες από το χωριό μας αλλά και από πιστούς που δεν είχαν καταγωγή από το χωριό μας ή από τον Πόντο, Τους ευχαριστούμε για την τιμή που μας έκαναν, τους περιμένουμε και του χρόνου και όχι μόνο.

Στην συνέχεια, γεμίσαμε την αίθουσα συνεστιάσεων για την καθιερωμένη ποντιακή εορτή, με χορούς, τραγούδια, και καλό φαγητό για τα οποία φρόντισαν τα παιδιά του Συλλόγου.

Κατά την διάρκεια της εορτής, ο Πρόεδρος του Συλλόγου Παύλος Σοφιάδης απήθυνε χαιρετισμό στους παρευρισκόμενους. Στην συνέχεια κάλεσε στην έδρα τον Χρήστο Δ. Γιανταμίδη που αναφέρθηκε συνοπτικά στο ιστορικό της ημέρας, στις άοκνες και ανιδιοτελείς προσπάθειες του Προέδρου και των μελών του Δ.Σ. του Συλλόγου "Τραπεζούντα" ιδιαίτερα για την προετοιμασία-πραγματοποίηση της πανηγυρης του Αγίου Δημητρίου. Τους ευχαρίστησε θερμά, παροτρύνοντας όλους να τους χειροκροτήσουν.

Επίσης αναφέρθηκε και στα οικονομικά προβλήματα που αντιμετωπίζει ο Σύλλογος, συμβουλευόντας τους παρευρισκόμενους να συνεισφέρουν οικονομικά, καθώς ο Σύλλογος δεν έχει άλλους πόρους για να επιβιώσει.

Στην συνέχεια, παρέδωσε στον Πρόεδρο του συλλόγου "ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑ" κορνίζα όπου απεικονίζεται ο λόγιος Λεωνίδας Ιασηνίδης για τον οποίον εκφώνησε σύντομο λόγο για την ζωή και το έργο του, τόσο στον Πόντο όσο και στην Ελλάδα. Μεταξύ άλλων ανέφερε: «Ο Λεωνίδας Ιασηνίδης, η εξέχουσα προσωπικότητα, το σύμβολο του ποντιακού ελλητισμού, γεννήθηκε στον Πόντο το 1884. Αποφοίτησε με άριστα από την νομική σχολή του Πανεπιστημίου της Πόλης το 1912... Συνέχισε τις μεταπτυχιακές του σπουδές στο Πανεπιστήμιο του Παρισιού του οποίου έγινε στην συνέχεια Διδάκτορας... Καθ' όλη την διάρκεια της ζωής του ασχολήθηκε με την αποκατάσταση των προσφύγων... Από το 1923 μέχρι το 1952, συμμετέχει ενεργά στην πολιτική ζωή της χώρας. Εκλέχτηκε οκτώ φορές Βουλευτής, δύο φορές γερουσιαστής καθώς και πολλές φορές Υπουργός. Οι Πόντιοι αγάπησαν τον Λεωνίδα τους για τον χαρακτήρα του, για το μεγάλο του έργο στην αποκατάσταση των Προσφύγων. Τον αγάπησαν για την εντιμότητά του, για την δραστηριότητά του ως πολιτικός και όχι ως πολιτικάντης. Υπήρξε απλός και ταπεινός, αμερόληπτος και δίκαιος. Παρ' ότι διαχειρίστηκε τεράστια χρηματικά ποσά, δεν είχε κινητή ή ακίνητη περιουσία... τον δε μισθό του τον διένειμε σε ποντιακά σωματεία και στον οίκο του Ακρίτα φοιτητή. Ο μεγάλος αυτός λόγιος, υπήρξε και ένας φλογερός Πόντιος, συχνά στα άρθρα του έγραφε: «Ουδέποτε λησμονώ τον Πόντο του οποίου είμαι γέννημα και θρέμα... θα αποθάνω νοσταλγός, θα αποθάνω πρόσφυξ, θα αποθάνω Πόντιος... Ηρώων και μαρτύρων συ εγένου γεννήτωρ, δι' ο και ύμνον σοι αναπέμπομεν και όρκον δίδομεν πίστewς. Ξηραθήτω ημίμ ο λάρυγξ εάν επιλαθώμεθά σου ω! Πάτριος Ποντία Γη...»

Αξιοθείς να γεννηθώ Έλληνα, ευλογώ τον Θεό που είμαι Πόντιος».

Τελειώνοντας, ευχαρίστησε όλους τους συμμετέχοντες στις εορταστικές εκδηλώσεις του χωριού, που με την παρουσία τους λάμπρυναν την γιορτή, ευχόμενος το 2024 να είμαστε όλοι παρόντες.

Θα κλείσω με την ποντιακή ευχή των Παππούδων-γονέων μας που ήρθαν από τον Πόντο, την πατρίδα όπως την αποκαλούσαν και ενίοτε δάκρυζαν.

<<Υεία και ευλογίαν και καλή καληδρομίαν >>

Το μονοθέσιο Δημοτικό μας Σχολείο

Η εκκλησία του Αγίου Δημητρίου

Του Δημοσθένη – Σπυρίδωνα
Σειταρίδη του Βασιλείου
Δικηγόρου παρ' Αρείω Πάγω

Η ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑΣ

Πριν η Αγία Σοφία της Πόλης μετατραπεί σε τζαμί, άλλη μια Αγία Σοφία μαρτύρησε πρώτη! Για το στολίδι της Τραπεζούντας, το διαμάντι στο στέμμα των Μεγαλοκομνηνών αναφέρομαι, την Αγία Σοφία των Κομνηνών. Βρίσκεται πλησίον της ακτής της Μαύρης Θάλασσας, περίπου τέσσερα χιλιόμετρα δυτικά των ορίων της μεσαιωνικής πόλης και πολύ κοντά στα βυζαντινά τείχη της.

Η Αγία Σοφία χτίστηκε στην Τραπεζούντα από τον Μανουήλ Α' Κομνηνό μεταξύ των ετών 1238 και 1263. Ο Μανουήλ Α' Μέγας Κομνηνός, υπήρξε Αυτοκράτορας της Τραπεζούντας από το 1238 ως το 1263. Ήταν γιος του Αλεξίου Α' Μεγάλου Κομνηνού και ένας από τους πλέον δραστήριους αυτοκράτορες. Ο χρονογράφος Μιχαήλ Πανάρετος τον ονομάζει «στρατηγικότατον» και «ευτυχέστατον». Στο διπλωματικό πεδίο, ανέπτυξε σχέσεις με τον Πάπα της Ρώμης και απεσταλμένοι του πήγαν στην αυλή του Λουδοβίκου Θ' της Γαλλίας για να ζητήσουν νύφη για τον ίδιο. Επί της βασιλείας του υπήρξε ραγδαία οικονομική ανάπτυξη καθώς εκμεταλλεύτηκε τη καταστροφή της Βαγδάτης από τους Μογγόλους το 1258 και κατάφερε να μετατοπισθούν βορειότερα οι εμπορικοί δρόμοι δύσης – ανατολής (ο Δρόμος του Μεταξιού), περνώντας μέσα από την ίδια την Τραπεζούντα και τον Εύξεινο Πόντο, αντί για τη Μεσόγειο. Το εμπόριο άνθισε, ιδιαίτερα αυτό του μεταξιού και το κράτος της Τραπεζούντας γνώρισε περίοδο πλούτου και ευημερίας. Ο Μανουήλ έκοψε νέα αργυρά νομίσματα τα λεγόμενα άσπρα, τα οποία κυκλοφορούσαν σε όλη την περιοχή του Εύξεινου Πόντου. Μάλιστα οι Γεωργιανοί τα αποκαλούσαν Κιρμανουέλ, δηλαδή τα νόμισμα του κυρ Μανουήλ. Στη μία όψη του νομίσματος, ο αυτοκράτωρ όρθιος κρατά λάβαρο και ακακία ή σφαίρα. Η χείρα του Θεού τον ευλογεί. Επιγραφή: ΜΑΝΟΥΗΛ Ο ΚΟΜΝΗ[ΝΟC]. Στην άλλη ο Αγ. Ευγένιος κρατεί σταυρό. Επιγραφή Ο ΑΓ. ΕΥΓΕΝΙΟΣ Ο ΤΡΑΠΕΖ[ΟΥΝΤΙΟC]. Εξαιτίας της χρηστής διοίκησης και της διπλωματίας του Μανουήλ, το αυτοκρατορικό θησαυροφυλάκιο γέμισε με άσπρα και με αυτά θέλησε ο αυτοκράτορας να κατασκευάσει έναν ναό που να απεικονίζει και να συμβολίζει τη δόξα και το μεγαλείο της Αυτοκρατορίας της Τραπεζούντας αλλά και της Δυναστείας των Κομνηνών. Ο ναός αυτός είναι η Αγία Σοφία και αποτελεί ένα σημαντικό δείγμα υστεροβυζαντινής αρχιτεκτονικής, χαρακτηριζόμενη από έναν ψηλό κεντρικό τρούλο και τέσσερις μεγάλες καμάρες που υποστηρίζουν το βάρος του θόλου και της οροφής. Κάτω από τον τρούλο υπάρχει μωσαϊκό από πολύχρωμες πέτρες. Ο ναός χτίστηκε ως σταυροειδής εγγεγραμμένος, αλλά με εξωτερική μορφή που

παίρνει τη μορφή σταυρού χάρη σε προεξέχοντα βόρεια και νότια προπύλαια. Ο ναός έχει μήκος 22 μέτρα, πλάτος 11,6 και ύψος 12,7. Οι τοιχογραφίες του τέλους του 13ου αιώνα που αποκαλύφθηκαν κατά την αποκατάσταση του Πανεπιστημίου του Εδιμβούργου, απεικονίζουν θέματα από την Καινή Διαθήκη. Τα εξωτερικά πέτρινα ανάγλυφα και άλλα διακοσμητικά στοιχεία είναι σύμφωνα με τις τοπικές παραδόσεις που απαντούν και στην Αρμενία και τη Γεωργία. Το καμπαναριό ύψους 40 μέτρων βρίσκεται 24 μέτρα δυτικά της εκκλησίας και χτίστηκε το 1427. Στεγάζει δε, ένα μικρό παρεκκλήσι στον δεύτερο όροφο. Οι εσωτερικοί τοίχοι του καμπαναριού καλύπτονται με τοιχογραφίες. Χρησιμοποιήθηκε επίσης, ως παρατηρητήριο από ντόπιους αστρονόμους. Δίπλα από το ναό υπήρχε παρακείμενη μονή, οι μοναχοί της οποίας χρησιμοποιούσαν τον ναό σαν Κυριακό. Αφού ο Μωάμεθ ο Πορθητής κατέλαβε την πόλη το 1461, η εκκλησία δεν μετατράπηκε άμεσα σε τζαμί επειδή βρισκόταν αρκετά χιλιόμετρα έξω από τα τείχη της πόλης. Σε τζαμί μετατράπηκε τελικά πολύ αργότερα και οι υπέροχες τοιχογραφίες καλύφθηκαν με γύψο και ασβέστη. Το παρακείμενο μοναστήρι συνέχισε να χρησιμοποιείται από μοναχούς μέχρι το 1701, όταν ο Τουρνεφόρ τους βρήκε ακόμα εκεί. Είναι πιθανό οι μοναχοί να εγκατέλειψαν σταδιακά ένα κτίριο που δεν κατάφερνε πλέον να τους προστατεύσει από την παρενόχληση και τις αρπαγές, και οι Τούρκοι να το κατέλαβαν χωρίς να χρειαστεί να τους εκδιώξουν. Από τότε άρχισε η παρακμή του ναού, για να τον βρει το τέλος του 19ου αιώνα σαν νοσοκομείο χολέρας. Κατά τη διάρκεια του Α' Παγκοσμίου Πολέμου η πόλη καταλήφθηκε από Ρώσους στρατιώτες και για πρώτη φορά η εκκλησία μπόρεσε να εξεταστεί από αρχαιολόγους, συμπεριλαμβανομένου του Φιοντόρ Ουσπένσκι, και άρχισε κάποιος προκαταρκτικός καθαρισμός των τοιχογραφιών. Τη δεκαετία του 1940 αναφέρθηκε ότι κλειδώθηκε και χρησιμοποιούνταν ως αποθήκη, αλλά τη δεκαετία του 1950 χρησιμοποιήθηκε ξανά ως τζαμί. Τη δεκαετία του '50, ο Τάλμποτ Ράις, καθηγητής Αρχαιολογίας του Πανεπιστημίου του Εδιμβούργου έλαβε άδεια από τις αρχαιολογικές υπηρεσίες της Τουρκίας προκειμένου να αποκαταστήσει τις τοιχογραφίες στην Αγία Σοφία. Αυτές είχαν καλυφθεί με μια στρώση γύψο και ασβέστη όταν η εκκλησία μετατράπηκε σε τζαμί το 1573, πάνω από εκατό χρόνια μετά την κατάκτηση της Αυτοκρατορίας της Τραπεζούντας το 1461 α-

πό τους Οθωμανούς, το τελευταίο τμήμα της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας που έπεσε στους Τούρκους. Τη χρηματοδότηση του προγράμματος ανέλαβε το σκωτσέζικο φιλανθρωπικό ίδρυμα Ίδρυμα Ράσελ. Την γενική επίβλεψη είχε ο Τάλμποτ Ράις πρακτική εργασία της συντήρησης ανέλαβε ο Ντέιβιντ Ουίνφιλντ, απόφοιτος της Οξφόρδης, ο οποίος είχε εκπαιδευτεί στην τέχνη της συντήρησης τοιχογραφιών στη Μονή Σοποτσάνι στη Σερβία, άλλο μεγάλο μνημείο της τέχνης και της αρχιτεκτονικής του 13ου αιώνα. Το έργο κράτησε από το 1957 έως το 1962. Το 1968 εκδόθηκε ο βιβλίο, «Ο Ναός της Αγίας Σοφίας της Τραπεζούντας» που κυκλοφόρησε από τον εκδοτικό οίκο του Πανεπιστημίου του Εδιμβούργου. Ο καθαρισμός και η συντήρηση ξεκίνησε όταν η Αγία Σοφία ήταν ακόμη τζαμί! Μάλιστα ο χότζας του βοήθησε με κάθε μέσο τους αρχαιολόγους και τους φοιτητές. Αντίθετα ο μουφτής της Τραπεζούντας διαμαρτύρονταν εντόνως καθώς ισχυριζόμενος ότι από τη στιγμή που ένα κτίριο χρησιμοποιούνταν ως τέμενος δεν ήταν δυνατόν να έχει χρήση για κάποιον άλλο σκοπό. Ωστόσο, μετά το στρατιωτικό πραξικόπημα της 27ης Μαΐου του 1960, απομακρύνθηκε από το αξίωμά του. Τελικά η Αγία Σοφία το 1964 μετατράπηκε σε μουσείο. Ως μουσείο την επισκέφθηκα το 2009 και κατάφερα να τη φωτογραφίσω. Το 2012 η τοπική Διεύθυνση Βακουφίων κατέθεσε μήνυση κατά του υπουργείου Πολιτισμού της και Τουρισμού της Τουρκίας ισχυριζόμενη ότι υπάρχει παράνομη «κατάληψη» του μνημείου και ξεκίνησε μια δικαστική περιπέτεια η οποία δικαίωσε τη Διεύθυνση Βακουφίων και άνοιξε το δρόμο για την πρώτη μουσουλμανική προσευχή, στις 5 Ιουλίου 2013. Οι αντιδράσεις των Τούρκων της Τραπεζούντας για την μετατροπή της Αγίας Σοφίας σε τζαμί δεν σταμάτησαν και το μνημείο υπέστη φθορές καθώς αγιογραφίες 800 ετών καλύφθηκαν και κάποιες εξ αυτών υπέστησαν φθορές. Ο Εγιούπ Μουχτζού πρόεδρος επιμελητηρίου αρχιτεκτόνων περιγράφει ως εξής αυτά που έγιναν στο τζαμί: «Στην θέση του μουσείου υπήρχε ένα τζαμί χωρίς όμως θρησκευτική κοινότητα. Πέριξ του μουσείου άλλαξε το σχέδιο και κατασκευάστηκαν τουαλέτες και άλλες κατασκευές από μπετόν. Κάποιοι τμήματα τοίχων βιάφτηκαν πράσινα. Οι ζωγραφίες στον τρούλο σκεπάστηκαν με ξύλινο παραπέτασμα. Τα μωσαϊκά στο πάτωμα κρύφτηκαν με χαλιά. Μωσαϊκά και αγιογραφίες εκατοντάδων ετών που ήταν στους τοίχους και είχαν διατηρηθεί ως τις μέρες μας καταστράφηκαν. Για να κρεμαστεί κουρτίνα ώστε να ξεχωριστεί ο χώρος για τις γυναίκες, μπήκαν καρφιά στα ιστορικά τοιχώματα» Ακολούθησε μία ακόμα δικαστική μάχη, κατόπιν μήνυσης της Ένωσης Αρχιτεκτόνων Τραπεζούντας, αλλά παρά την απόφαση του δικαστηρίου για επαναφορά του μουσειακού χαρακτήρα του μνημείου, δεν υπήρξε καμία ουσιαστική αλλαγή. Σήμερα λειτουργεί ως μουσείο και ως τζαμί αλλά λόγω των χαλιών και των παραπετασμάτων ο σημερινός επισκέπτης λίγα μπορεί να δει από όλα αυτά που χαρακτηρίζουν την Αγία Σοφία ένα από τα σημαντικότερα βυζαντινά μνημεία!

Στις 29 Μαΐου του 2020, στην 563η επέτειο της κατάκτησης της Κωνσταντινούπολης, ένα μεγάλο πλήθος πιστών συγκεντρώθηκε -τυχαία;- για την πρωινή προσευχή έξω από την Αγία Σοφία. Τον Ιούλιο του 2020, στην τέταρτη επέτειο του ανεπιτυχούς πραξικοπήματος εναντίον του προέδρου Ερντογάν ανακοινώθηκε ότι η Αγία Σοφία, θα μετατρέπεται σε τέμενος, σχεδόν ενενήντα χρόνια αφού έγινε μουσείο το 1934 από τον Μουσταφά Κεμάλ Ατατούρκ. Κατά της απόφασης διαμαρτυρήθηκαν ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, ο Ρώσος Πατριάρχης Κύριλλος, ο Πάπας Φραγκίσκος, ο Παγκόσμιος Συμβούλιο Εκκλησιών, πλήθος κυβερνήσεων, κ.α. Στη συνέχεια ο πρόεδρος Ερντογάν υπέγραψε νέο προεδρικό διάταγμα σύμφωνα με το οποίο και η Μονή Χώρας θα μετατρέπεται σε τέμενος. Είχε μετατραπεί σε τέμενος, γνωστό ως Καρίγι Καμίι, μετά την πτώση της Κωνσταντινούπολης. Έγινε μουσει-

ο το 1945 καθώς εκεί κάτω από το γύψο αποκαλύφθηκαν μερικά από τα σπουδαιότερα αριστουργήματα της βυζαντινής τέχνης.

Ήταν ατυχής σύμπτωση το γεγονός πως η μετατροπή της Μονής της Χώρας σε τέμενος συνέβη λίγες

μόλις ημέρες πριν από το 24ο Διεθνές Συνέδριο Βυζαντινών Σπουδών. Σε ανακοίνωσή τους οι διοργανωτές του Συνεδρίου, ο Διεθνής Οργανισμός Βυζαντινών Σπουδών, δήλωσαν ότι το συνέδριο αναβλή-

θηκε και ότι δεν θα πραγματοποιούνταν πλέον στην Κωνσταντινούπολη. Δήλωσαν επίσης ότι η απόφαση αυτή εν μέρει ελήφθη και λόγω των μέτρων για τον κορωνοϊό «μαζί με άλλους προβληματισμούς που σχετίζονται με θέματα διαχείρισης της πολιτισμικής κληρονομιάς», σαν έμμεση αναφορά στη μετατροπή της Αγίας Σοφίας σε χώρο προσευχής.

Η διαδοχική μετατροπή σε χώρους προσευχής μερικών από τα σπουδαιότερα δείγματα της τέχνης και της αρχιτεκτονικής της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας στη Δημοκρατία της Τουρκίας θα καταστήσει σταδιακά όλο και πιο δύσκολο για όσους Τούρκους, αλλά και ξένους, επιθυμούν να εμβαθύνουν σε αυτόν τον εκπληκτικό πολιτισμό. Μάλιστα υπάρχει πλέον ενδιαφέρον στους τουρκικούς ακαδημαϊκούς κύκλους για τη Βυζαντινή ιστορία και έχουν γίνει σημαντικά βήματα όπως η έκδοση του Τόμου με το τίτλο «Η Άλλη Αυτοκρατορία του Βυζαντίου: Τραπεζούντα» από το Ερευνητικό Κέντρο Πολιτισμών της Ανατολίας του Πανεπιστημίου Κοτς στην Κωνσταντινούπολη. Το 2015, το Πανεπιστήμιο Bogazici (πρώην Ροβέρτειος Σχολή) έγινε το πρώτο ανώτατο κρατικό εκπαιδευτικό ίδρυμα με ερευνητικό κέντρο βυζαντινών σπουδών.

Είναι λοιπόν σημαντικό να κατανοήσουμε όλοι ότι τα αρχιτεκτονικά μνημεία και τα έργα τέχνης δεν ανήκουν σε Έλληνες ή Τούρκους, σε χριστιανούς ή μουσουλμάνους αλλά ανήκουν σε όλη την ανθρωπότητα ως μνημεία πολιτιστικής κληρονομιάς για τις επόμενες γενιές. Και πριν βιαστούμε να δείχνουμε με το δάκτυλο άλλους ας κάνουμε αυτοκριτική και ας αναλογιστούμε την τύχη που επιφυλάξαμε σε χιλιάδες μνημεία άλλων πολιτισμών.

Η λαμπρή πανήγυρις της Παναγίας Σουμελά στο Βέρμιο.

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα και κάθε επισημότητα τελέστηκε η εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, στο Πανελλήνιο Ιερό Προσκύνημα της Παναγίας Σουμελά στην Καστανιά του Βερμίου.

Απανταχού Πόντιοι και μη απ' όλη την Ελλάδα και το εξωτερικό κατέκλυσαν τα υψώματα του Βερμίου για να προσκυνήσουν το ιερό εικόνημα της Παναγίας της Σουμελιώτισσας.

Οι λατρευτικές εκδηλώσεις κορυφώθηκαν ανήμερα της εορτής την Τετάρτη 15 Αυγούστου όπου και πραγματοποιήθηκε Αρχιερατικό πανηγυρικό συλλειτουργο, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιώς και Φαλήρου κ. Σεραφείμ, ενώ έλαβαν μέρος ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφανιάων κ. Τιμόθεος, ο θεοφιλέστατος Επίσκοπος Αρμαβίρ και Λαμπίνσκ κ. Ιγνάτιος, και ο οικείος Ιεράρχης Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων.

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας ακολούθησε η καθιερωμένη λιτανεία των Ιερών Εικόνων με την συμμετοχή των επίσημων προσκεκλημένων και πλήθος κόσμου, λιτανεία στην οποία φέτος συμμετείχαν και εκ μέρους του συλλόγου μας του Αλέξανδρου Υψηλάντη, ντυμένοι με παραδοσιακές φορεσιές, το μέλος του Δ.Σ. του συλλόγου Βασίλης Εφραιμίδης, η Ευστρατία Κανταρίδου και ο Βασίλης Ιωαννίδης, (μέλη του χορευτικού τμήματος).

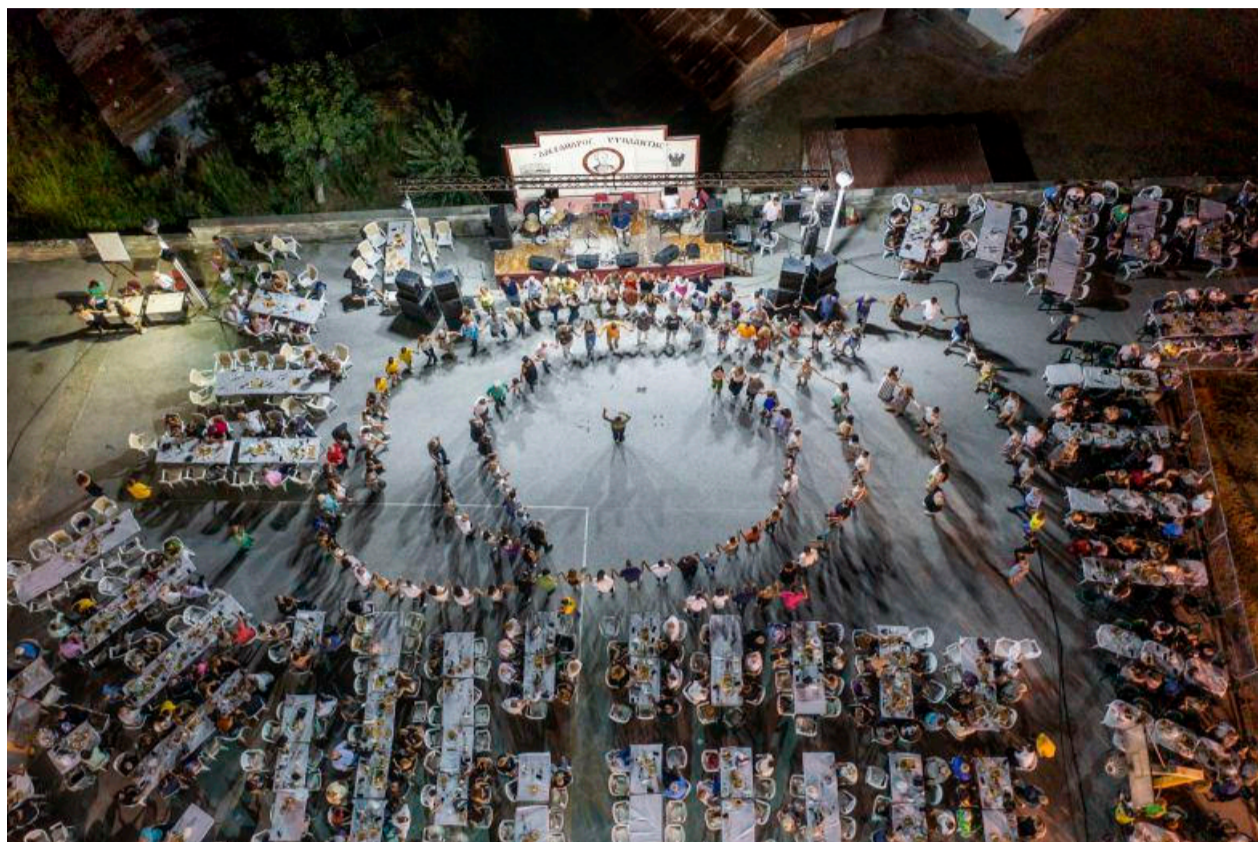
Στη συνέχεια τελέστηκε τρισάγιο στο μνημείο του Αλέξανδρου Υψηλάντη όπου και έγινε η κατάθεση στεφάνων από τις επίσημες προσκεκλημένες αρχές και πολλούς φορείς του ποντιακού χώρου, μνημείο το οποίο edώρισε ο σύλλογός μας προς το ιερό ίδρυμα «Παναγία Σουμελά» το 1984.

Ακολούθησαν τα αποκαλυπτήρια προτομής του αιμνήστου Υπουργού Λεωνίδα Ιασωνίδη, ο οποίος συνέβαλε στην μεταφορά των κειμηλίων της Παλαιόφату Βασιλικής Σταυροπηγιακής Ιεράς Μονής της Παναγίας Σουμελά και βοήθησε στην ανιστόρηση του Ιερού Προσκυνηματος στο όρος Βέρμιο.

Οφίτικο Συναπάντεμα

Η καλοκαιρινή εκδήλωση του συλλόγου μας πραγματοποιήθηκε και φέτος με μεγάλη επιτυχία.

Συνέχεια από τη σελ. 1

Με την παρουσία των απανταχού Οφιτών που βρίσκονται στον Ελλαδικό χώρο, αλλά και πολλούς που κατοικούν σε χώρες του εξωτερικού, καθώς επίσης και του συνόλου των κατοίκων της Νέας Τραπεζούντας, φίλων και γνωστών του συλλόγου μας, ποντίων και μη πραγματοποιήθηκε το φετινό Οφίτικο Συναπάντεμα που διοργάνωσε ο σύλλογος Υψηλάντης το διήμερο Σάββατο 19 και Κυριακή 20 Αυγούστου, στην κεντρική πλατεία του χωριού. Το Οφίτικο Συναπάντεμα που έγινε πλέον θεσμός και διοργανώνεται κάθε χρόνο στην καρδιά του καλοκαιριού από τις αρχές της δεκαετίας του 1990, αποτελεί σημείο αναφοράς και συνάντησης για όλους τους Οφίτες της Νέας Τραπεζούντας, αυτούς που κατοικούν στο χωριό, αλλά και αυτούς που ζουν και διαμένουν εκτός της Νέας Τραπεζούντας. Η καθολική τους παρουσία και η επιθυμία όλων να παρευρεθούν και φέτος στο Οφίτικο έδωσε ένα ξεχωριστό τόνο και χαρακτηρισμό στην εκδήλωση, επιβραβεύοντας με το παραπάνω το έργο του Διοικητικού Συμβουλίου του συλλόγου μας που είχε την ευθύνη διοργάνωσης της εκδήλωσης.

Το φετινό Οφίτικο Συναπάντεμα και στις δύο μέρες του τίμησαν επίσης με την παρουσία τους ο Δήμαρχος Δήμου Κατερίνης κ. Κωνσταντίνος Κουκοδήμος, πολλοί Αντιδήμαρχοι του ίδιου Δήμου, ο υποψήφιος Δήμαρχος τότε, και νεοεκλεγείς Δήμαρχος Κατερίνης τώρα, μετά τις εκλογές του Οκτωβρίου κ. Ιωάννης Ντούμος και πολλοί περιφερειακοί σύμβουλοι της Αντιπεριφέρειας Πιερίας.

Τους παρευρισκόμενους εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου καλωσόρισε ο πρόεδρος του συλλόγου κ. Βασίλειος Παραδεισόπουλος ο οποίος ευχαρίστησε όλους και όλους για την παρουσία τους και την στήριξη υλική και οικονομική που παρέχουν στον σύλλογο.

Όλοι μαζί συνδιασκέδασαν σε ένα πανηγυρικό κλίμα κάτω από τους ήχους της παραδοσιακής ποντιακής λύρας, με κύριο χαρακτηριστικό την ποντιακή μουσική παράδοση που χάρισαν απλόχερα οι αξιόλογοι καλλιτέ-

χνες που έλαβαν μέρος στο φετινό Οφίτικο Συναπάντεμα.

Το Σάββατο την πρώτη ημέρα της εκδήλωσης στο καλλιτεχνικό πρόγραμμα συμμετείχαν ο Γιώργος Ορφανίδης στο τραγούδι και στη λύρα τον συνόδευσαν ο Γιώργος Μελισσόπουλος, οι μουσικοί του συλλόγου μας Βαγγέλης Παραδεισόπουλος και Αλέξανδρος Αλχαζίδης, που έπαιξαν λύρα και τραγούδησαν και τις δύο ημέρες της εκδήλωσης.

Την Κυριακή στο τραγούδι συμμετείχαν ο Βασίλης Τοπαλίδης και ο Κώστας Καλούσης, ενώ τους παραπάνω αναφερθέντες μουσικούς συνόδευσαν και τις δύο ημέρες ο Ηλίας Ρακόπουλος στο αρμόνιο, και ο Κωνσταντίνος Τσολάκης στα τύμπανα.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του συλλόγου μας απένευσε τιμητική πλακέτα στον κ. Δημήτριο Αμπερίδη για την προσφορά του στο τμήμα εκμάθησης της ποντιακής λύρας του συλλόγου, όπου για ένα μεγάλο

χρονικό διάστημα ήταν υπεύθυνος διδασκαλίας του παραπάνω τμήματος αξιοποιώντας μέσα από την υπεύθυνη και επίμονη ενασχόλησή του με το τμήμα αυτό, το ταλέντο των τότε νεαρών μαθητών του που σήμερα είναι καταξιωμένοι καλλιτέχνες στον ποντιακό χώρο.

Την τιμητική πλακέτα στον πρώην δάσκαλό τους απένειμαν ο Αλέξανδρος Αλχαζίδης και ο Βαγγέλης Παραδεισόπουλος (Φώτο 1)

Το Διοικητικό Συμβούλιο του συλλόγου μας ευχαριστεί θερμά τους χορηγούς της εκδήλωσης για την οικονομική τους στήριξη, τους εθελοντές και εθελόντριες που βοήθησαν για την πραγματοποίηση του Οφίτικου Συναπαντέματος.

Ιδιαίτερες ευχαριστίες στον συνεργάτη του συλλόγου μας κ. Σπύρο Κανελλάτο για την φωτογραφική κάλυψη της εκδήλωσης και τις κυρίες Άρτεμη Βαρυτιμίδου και Δέσποινα Παππά που βοήθησαν στην διανομή των κουπονιών της λαχειοφόρου αγοράς.

Φώτο 1: Απονομή της τιμητικής πλακέτας στον κ. Δημήτριο Αμπεριδίδη από τον Αλέξανδρο Αλχαζίδη και Βαγγέλη Παραδεισόπουλο.

Φώτο 2: Οι νεολαίοι του συλλόγου μας, στον χώρο της κουζίνας.

Φώτο 3: Βασίλης Εφραιμίδης και Σοφία Κανταρίδου στο χώρο των ταμείων.

Φώτο 4: Στρατηγόπουλος Ιωάννης και Λαζίδης Απόστολος στο ψήσιμο των κρεάτων.

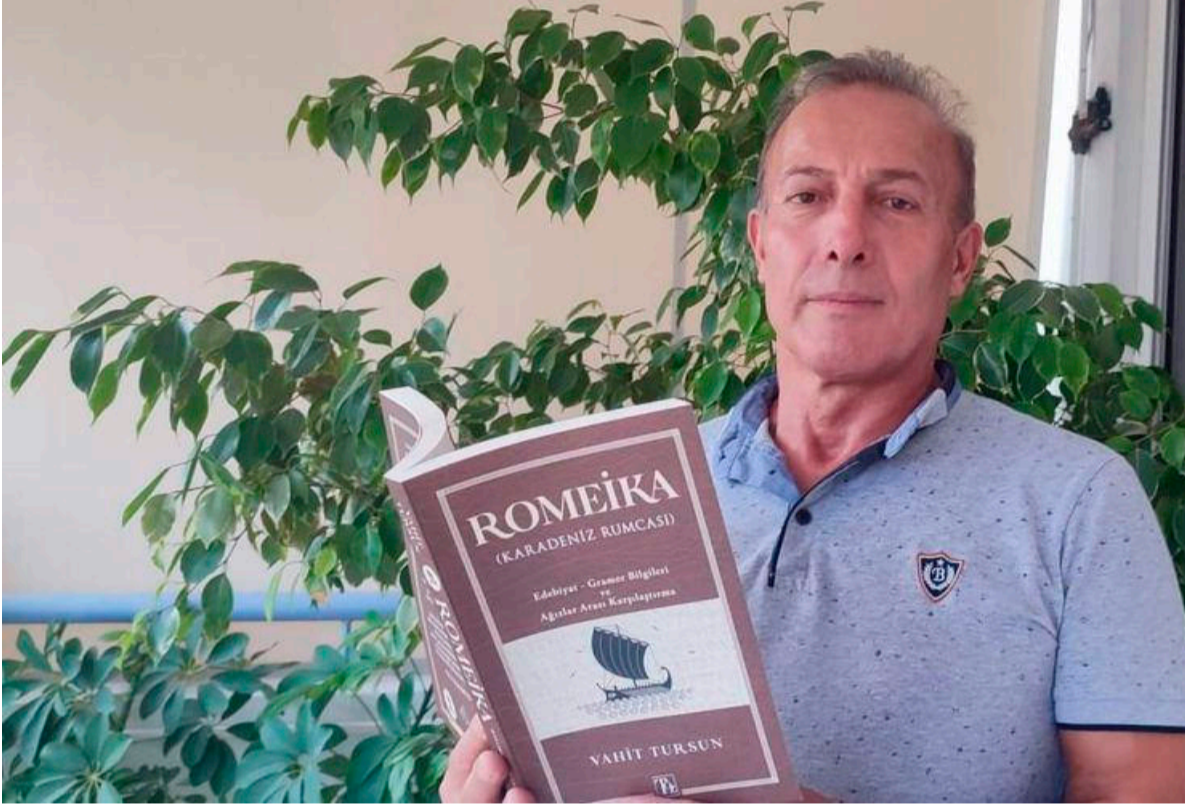
Φώτο 5: Και ο χορός καλά κρατεί με τον πρόεδρο του συλλόγου Βασίλη Παραδεισόπουλο, τον Παναγιώτη Βασιλειάδη από την Βοστώνη της Αμερικής και τον Βασίλη Τερζίδη να διακρίνονται στο μέσον της φωτογραφίας.

Φώτο 6-7-8-9-10-11-12: Κατ' αντιστοιχία οι καλλιτέχνες που συμμετείχαν στο Οφίτικο Συναπάντεμα. Αλέξανδρος Αλχαζίδης λύρα-τραγουδι, Γιώργος Μελισσόπουλος λύρα, Βαγγέλης Παραδεισόπουλος λύρα-τραγουδι, Γιώργος Ορφανίδης τραγουδι, Ηλίας Ρακόπουλος αρμόνιο, Κωνσταντίνος Τσολάκης τύμπανα, Κωνσταντίνος Καλούσης τραγουδι.

ΒΑΧΙΤ ΤΟΥΡΣΟΥΝ

Θησαυρός για το ιδίωμα της ποντιακής διαλέκτου

Το Ποντιακό ιδίωμα, που χρησιμοποιούν στην καθημερινότητά τους οι κάτοικοι του Όφεως στην Τουρκία

Δύο βιβλία - θησαυρός για το ιδίωμα της ποντιακής διαλέκτου που μιλούν μέχρι σήμερα στην καθημερινότητά τους οι κάτοικοι περίπου εξήντα ορεινών οικισμών της περιοχής του Όφεως, στην επαρχία Τραπεζούντας, στον Πόντο, παρουσιάζονται για πρώτη φορά σε μεγάλη εκδήλωση στον ελλαδικό χώρο.

Τα βιβλία έγραψε μετά από πολλά χρόνια μελετών και συγκέντρωσης υλικού ο ελληνόφωνος, Τούρκος υπήκοος, Βαχίτ Τουρσούν, ο οποίος γεννήθηκε το 1966 στο χωριό Όκενα της περιοχής του Όφεως αλλά από το 1989 ζει στην Αθήνα μαζί με την οικογένειά του. Οι λέξεις και οι φράσεις που παρουσιάζονται στα δύο βιβλία του κ. Τουρσούν αποτελούν τη μητρική του γλώσσα και χρησιμοποιούνται στην καθημερινότητα των κατοίκων της περιοχής του. Ωστόσο, συγκέντρωσε και περιλαμβάνει στα βιβλία του και πάνω από 4.000 λέξεις, οι οποίες καταγράφονται για πρώτη φορά, αφού δεν τις περιέχουν τα ποντιακά και νεοελληνικά λεξικά. Οι περισσότερες από αυτές χρησιμοποιούνται για τη φύση αλλά υπάρχουν και αρκετές που αφορούν τις καθημερινή ζωή και τις ασχολίες των κατοίκων

Το Ποντιακό ιδίωμα, που χρησιμοποιούν στην καθημερινότητά τους οι κάτοικοι του Όφεως στην Τουρκία

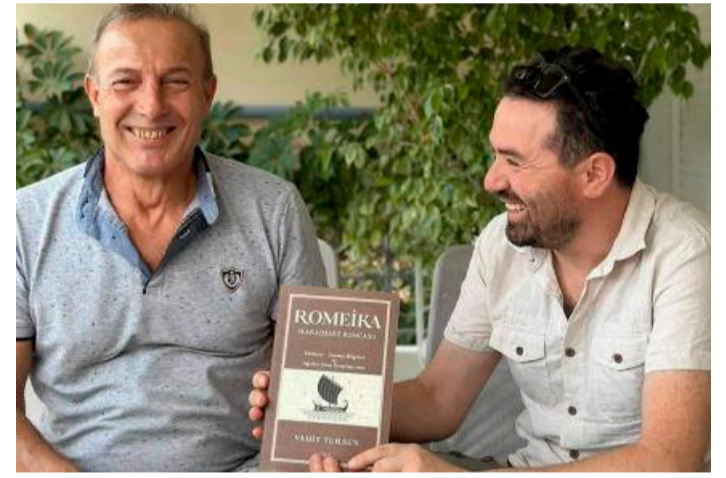
Τα βιβλία κυκλοφορούν εδώ και καιρό στην Τουρκία και έχουν μεγάλη απήχηση. Μάλιστα, έκαναν αναφορά σε αυτά και μεγάλες τουρκικές εφημερίδες, όπως η Σαμπάχ και η Χουριέτ καθώς και ενημερωτικοί διαδικτυακοί τόποι. Στην Ελλάδα δεν έχουν γίνει ακόμα γνωστά.

Μία παρουσίαση σε περιορισμένο κοινό έγινε στο Σιδιρόνερο Δράμας, ενώ σε μεγάλη εκδήλωση επίσημα παρουσιάζονται για πρώτη φορά το Σάββατο 11 Νοεμβρίου, στις 6:30 το απόγευμα, στο ξενοδοχείο «Lazart» της Θεσσαλονίκης. Την εκδήλωση διοργανώνουν το Σωματείο Δράσης «Νίκος Καπτετανίδης» και ο Ποντιακός Πολιτιστικός Σύλλογος Νικόπολης Θεσσαλονίκης «Φίλων Κτενίδης».

Λεξικό, γραμματική και άγνωστες λέξεις

Όπως αναφέρει στο ethnos.gr ο κ. Τουρσούν, το ένα βιβλίο είναι λεξικό και το δεύτερο περιλαμβάνει γραμματικά και λογοτεχνικά στοιχεία, τα οποία είναι πάρα πολύ χρήσιμα για τους γλωσσολόγους αλλά και για κάθε έναν που ενδιαφέρεται για τα ιδιώματα της ποντιακής διαλέκτου.

Το Ποντιακό ιδίωμα, που χρησιμοποιούν στην καθημερινότητά τους οι κάτοικοι του Όφεως στην Τουρκία

«Έγινε μία τεράστια δουλειά, για την οποία θα χρειαζόταν μία ολόκληρη ομάδα, αλλά εγώ την έκανα μόνος μου. Σκοπός μου ήταν να καταγραφεί η διάλεκτός μας, ώστε να μη χαθεί αλλά και να μεταφερθεί στις επόμενες γενιές. Ξεκίνησα τη συγκέντρωση των λέξεων και είχα πάντοτε το αυτί μου ανοιχτό, όταν μιλούσα με συμπατριώτες μου από την περιοχή του Όφεως, πολλοί από τους οποίους εγκαταστάθηκαν στην Ελλάδα. Επίσης, τους ρωτούσα για διάφορες λέξεις και τις κατέγραφα», λέει στο ethnos.gr ο κ. Τουρσούν.

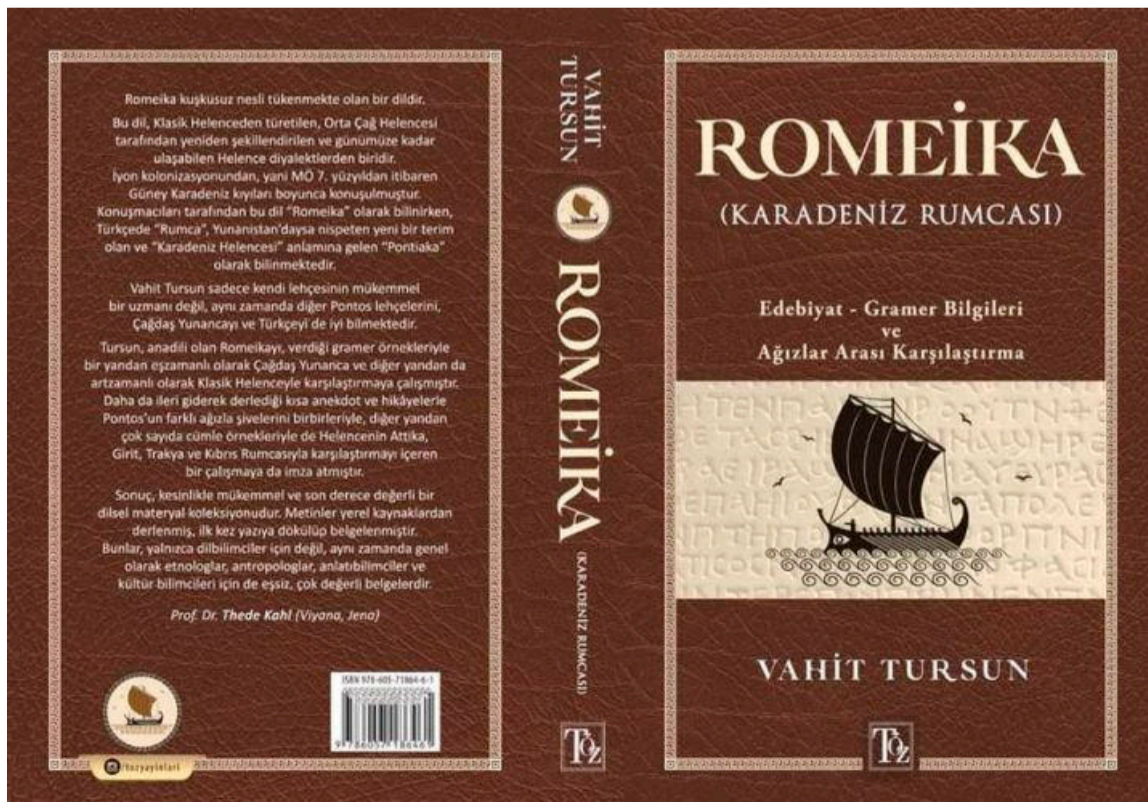
Το λεξικό περιλαμβάνει 14.400 λέξεις του ιδιώματος της ποντιακής διαλέκτου που μιλιέται στην περιοχή του Όφεως, εκ των οποίων πάνω από 4.000 λέξεις καταγράφηκαν για πρώτη φορά, τις οποίες χρησιμοποιούν στην καθημερινότητά τους οι κάτοικοι της περιοχής. Επίσης, το λεξικό περιλαμβάνει και 8.500 φράσεις από την καθημερινότητα των κατοίκων του Όφεως. Όλες οι λέξεις αλλά και οι φράσεις του λεξικού είναι ξεκάθαρο ότι αποτελούν ιδίωμα της ποντιακής διαλέκτου και η συντριπτική πλειοψηφία αυτών έχουν άμεση σχέση και με τα νεοελληνικά.

Το Ποντιακό ιδίωμα, που χρησιμοποιούν στην καθημερινότητά τους οι κάτοικοι του Όφεως στην Τουρκία

Το δεύτερο βιβλίο του Βαχίτ Τουρσούν περιλαμβάνει στοιχεία της γραμματικής, όπως, για παράδειγμα, η κλίση των ρημάτων, λογοτεχνικά στοιχεία, μεταξύ των οποίων παροιμίες και ανέκδοτα που λέγονται στα χωριά της περιοχής καθώς και γλωσσικές συγκρίσεις μεταξύ των ιδιωμάτων.

«Όποιος διαβάσει τα βιβλία, θα καταλάβει πολύ εύκολα την άμεση σχέση που έχει το ιδίωμα της περιοχής μας με την ποντιακή διάλεκτο και τα νεοελληνικά. Είναι ιδιαίτερα σημαντικά για τους γλωσσολόγους, οι οποίοι θα καταλάβουν πώς μιλιούνται τα ποντιακά σήμερα στην Τουρκία και θα μπορούν να κάνουν συγκρίσεις με άλλα ιδιώματα της ποντιακής διαλέκτου», σημειώνει ο κ. Τουρσούν.

Ο Βαχίτ Τουρσούν έφυγε στα 23 του από το χωριό του, θέλοντας να αναζητήσει ένα καλό εργασιακό περιβάλλον στην Ευρώπη. Πρώτος του σταθμός ήταν η Αθήνα, στην οποία ρίχτηκε, αφού είδε ότι μπορεί να συνεννοηθεί εύκολα με τους Έλληνες. Στην Τουρκία σπούδασε θεολόγος του Ισλάμ, αλλά μετά τον ερχομό του στην Ελλάδα ασχολήθηκε με τη γλώσσα. Επί τριάντα χρόνια δίνει έναν αδιάκοπο αγώνα για την ανάδειξη, διατήρηση και προστασία της μητρικής του γλώσσας «τα ρωμείκα, τα ποντιακά της Τραπεζούντας».

Η έγκαιρη και καθοριστική βοήθεια των Μπολσεβίκων στον Μουσταφά Κεμάλ

Χρήστος Γιανταμίδης
Πλοίαρχος (ε)ε.α.
Πολεμικού Ναυτικού

Στο βιβλίο με τίτλο "ΤΟΥΡΑΝΙΣΜΟΣ-ΠΑΝΤΟΥΡΚΙΣΜΟΣ, ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΙΣ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΕΠΕΚΤΑΤΙΣΜΟΥ" του Α.Σ. Ανθεμίδη, Διδάκτορα Νομικής του Πανεπιστημίου Γοτtingης, υπάρχουν πληθώρα στοιχείων που αναφέρονται στην έγκαιρη και αποτελεσματική βοήθεια που παραχώρησαν οι Μπολσεβίκοι (Ρώσοι κομμουνιστές) στον Μουσταφά Κεμάλ, για την εξόντωση τόσο του ελληνικού στρατού στην Μ. Ασία, όσο και των Ελλήνων του Πόντου, της Ιωνίας, της Ανατολικής Θράκης, αλλά και άλλων εθνικών μειονοτήτων. Γιατί θεωρούσαν τον Μουσταφά Κεμάλ σύμμαχό τους, που έπρεπε να υποστηριχθεί, παρέχοντάς του εκατομμύρια χρυσά ρούβλια, καύσιμα και άφθονο πολεμικό υλικό, με σκοπό, να προωθήσουν και να ενδυναμώσουν έτι περισσότερο την συμμαχία μαζί του.

Η τότε ηγεσία των Σοβιετών, ο Λένιν, οι Υπουργοί εξωτερικών της ΕΣΣΔ, ο Φρούντζε, ο Τσιτσέριν και ο Ορτζονικιτζε, υπέγραψαν σύμφωνο φιλίας και αδελφούσης με την Τουρκία, ενώ διεξάγοντα πολεμικές επιχειρήσεις του ελληνικού στρατού με τους Τούρκους στην Μ. Ασία. Επίσης υπογράφηκε και σύμφωνο φιλίας μεταξύ της Ουκρανίας και της Τουρκίας. Στην συνέχεια ο Φρούντζε με τηλεγράφημά του στο Υπ. Εξωτερικών της Ρωσίας ενημερώνει την κατάσταση που ευρίσκεται ο τουρκικός στρατός : <<Ο στρατός ευρίσκεται σε βαριά κατάσταση γυμνός, εξοπλισμένος άσχημα. Πόλεμο τον χειμώνα να κάνει δεν μπορεί. Το ηθικό του είναι ακόμα καλό... Για την επίλυση του πολεμικού προβλήματος οι δικές τους πηγές είναι ανεπαρκείς. Ο στρατός μπορεί να αντισταθεί αλλά χωρίς βοήθεια εξωτερική δεν είναι σε θέση να νικήσει... ο Κεμάλ και η εθνοσυνέλευση κοιτάνε τώρα μόνο προς εμάς. Θεωρώ απαραίτητο αμέσως να δώσουμε 3.500.000 χρυσά ρούβλια, Να τους δώσουμε πραγματική βοήθεια και να ανακοινώσουμε επείγοντως τους ακριβείς αριθμούς και τα δυνατά χρονικά όρια>>.

Απόρροια του ανωτέρω τηλεγραφήματος και μετά την υπογραφή του Συμφώνου της Μόσχας μεταξύ της Σοβιετικής Ένωσης και Τουρκίας που υπογράφηκε την 16η Μαρτίου 1921, και κατόπιν αιτήματος του Μουσταφά Κεμάλ για παροχή στρατιωτικής βοήθειας, άρχισε η παράδοση πολεμικού υλικού, καυσίμων και οικονομική βοήθεια εκατομμυρίων χρυσών ρουβλιών. Από το Μπακού και Βατούμ αναχωρούν τρένα γεμάτα με πολεμικό υλικό και καύσιμα για την ενίσχυση του τουρκικού στρατού, ακόμη και 50.000 στολές εστάλησαν για τους Τούρκους στρατιώτες. Έτσι, ντύθηκε και εξοπλίσθηκε-ισχυροποιήθηκε ο τουρκικός στρατός από την βοήθεια που του προσέφεραν οι Μπολσεβίκοι για να φέρει νικηφόρες νίκες στο Μικρασιατικό μέτωπο με τις ελληνικές δυνάμεις, καθόσον είχε μια συνεχή και επαρκή διοικητική μέριμνα και από τους Μπολσεβίκους. Και όπως είναι γνωστό, οι μάχες κερδίζονται από τον στρατό, αλλά ο πόλεμος κερδίζεται, από μια επαρκή Διοικητική Μέριμνα (logistics). Γι' αυτό φρόντισε η Σοβιετική ηγεσία, ιδιαίτερα στην αρχική φάση των επιχειρήσεων, και αυτό αποδεικνύεται από δήλωση του Μουσταφά Κεμάλ στο Λένιν. << Την νίκη στον Σαγγάριο ποταμό, την σωτηρία της Άγκυρας, το τουρκικό έθνος σε μεγάλο βαθμό το οφείλει στην σοβιετική βοήθεια και συμπαράσταση>>. Ποτέ δεν θα ξεχάσω τι έκανε για μας η Ρωσία. Εξ ονόματος του τουρκικού λαού, ευχαριστώ την Ουκρανία για την συμπάθεια και αλληλεγγύη που δείχνει στον ιερό και δίκαιο αγώνα μας. Η Τουρκία στηρίζονταν και θα στηρίζεται στην Ρωσία... Είμαστε έτοιμοι έστω και αυτή την στιγμή να συνάψουμε με την Ρωσία σύμφωνο για τυπική συμμαχία...

Η Τουρκοσοβιετική αυτή συμμαχία δεν κράτησε για πολύ, γιατί από τον Οκτώβριο του 1921 ο Κεμάλ στράφηκε προς την Δύση. Τον Οκτώβριο του 1921 υπογράφηκε συμφωνία με την Γαλλία και τον Μάρτιο του 1922 με την Ιταλία, κατά συνέπεια οι σχέσεις τους ψυχράθηκαν. Στην συνέχεια η Σοβιετική ηγεσία επεδίωξε την υποστήριξη για αυτονομία των ελληνικών πληθυσμών. Ήταν όμως πολύ αργά...

Από την άλλη πλευρά η σοβιετική ηγεσία παντελώς αγνόησε την ύπαρξη μειονοτικών εθνοτήτων στην Μ. Ασία, που καταπιέζονταν και σφαγιαζόνταν από τους

Τούρκους και με την δική τους βοήθεια, όπως των Ελλήνων του Πόντου της Ιωνίας, της Ανατολικής Θράκης, των Αρμενίων, των Κούρδων και άλλων εθνικών ομάδων. Αγνόησαν ότι οι τρεις αυτές μειονότητες αποτελούσαν τον μισό πληθυσμό της Τουρκίας και πολεμούσαν για την ανεξαρτησία τους από την τουρκική καταπίεση και θηριωδία. Αγνόησαν την γενοκτονία που υπέστη ο αρμενικός λαός το 1915, και την τρέχουσα γενοκτονία των Ελλήνων, των Ασσυρίων από το 1914.

Το 1916 ο ρωσικός στρατός της τσαρικής Ορθόδοξης Ρωσίας εισέρχεται στην Τραπεζούντα, η πόλις παραδίδεται από τον Διοικητή των τουρκικών δυνάμεων Τζεμάλ Αζμί στον Μητροπολίτη Τραπεζούντας Χρύσανθο λέγοντάς του <<από εσάς πήραμε την πόλη και σε εσάς την παραδίνουμε>>.

Με χαρά και ενθουσιασμό οι Έλληνες του Πόντου υποδέχθηκαν τον ρωσικό στρατό του Τσάρου ως απελευθερωτή και εγγυητή για τις ζωές τους. Πίστεψαν ότι το όνειρο της ανεξαρτησίας του Πόντου μπορούσε να γίνει πραγματικότητα. Προς τον σκοπό αυτόν οι αντάρτικες μονάδες των βουνών από αμυντικές για την προστασία των Χριστιανών, μεταβλήθηκαν σε απελευθερωτικές του ποντιακού ελληνοισμού, όπως οι κλέφτες στον Μωριά και την Ρούμελη τα χρόνια της παλιγγενεσίας του Έθνους. Ο Μεγάλος Πόντιος πατριώτης και μεγαλέμπορας από την Μασσαλία Κων/νος Γ. Κωνσταντινίδης κινητοποίησε τους Έλληνες του Πόντου για την ανεξαρτησία του, εκδίδει χάρτες με τα σύνορα του Πόντου, γίνεται ο Ρήγας Φεραίος του ποντιακού ελληνοισμού. <<Πολίτες του Πόντου ξεσηκωθείτε, θυμίστε στα φιλελεύθερα Έθνη, τα ύψιστα δικαιώματά σας στην ζωή και στην ανεξαρτησία>>. Παρίσι 1917.

Αναπτύσσει μαζί με άλλους διανοούμενους Ποντίους μια διπλωματική δραστηριότητα τόσο στο εξωτερικό όσο και στην Ελλάδα για την υλοποίηση του ονείρου των Ποντίων.

Δυστυχώς το όνειρο αυτό δεν κράτησε πολύ, γιατί το φθινόπωρο του 1917 οι Μπολσεβίκοι της Ρωσίας ανέτρεψαν και δολοφόνησαν τον Τσάρο που στην βοήθειά του προσδοκούσαν οι Έλληνες του Πόντου, για την διάσωσή τους από την γενοκτονία και την υλοποίηση του ανεξάρτητου ποντιακού κράτους. Ο τσαρικός στρατός ηττάται από τους Μπολσεβίκους, εγκαταλείπει τον Πόντο, αφήνοντας αβοήθητους τους Έλληνες και Αρμενίους Χριστιανούς στην εκδικητική manía των Τούρκων. Παρότι ο Μητροπολίτης της Τραπεζούντας Χρύσανθος κατά την διάρκεια της διοικήσεως της πόλης από ελληνική διοίκηση, προστάτησε τους Τούρκους της πόλης από ενδεχόμενες σφαγές τους από τους Αρμενίους για λόγους αντεκδίκησης από την γενοκτονία που υπέστησαν το 1915. Τελικά με την Συνθήκη Μπρεστ-Λιτοφσκ, η θρυλική Τραπεζούντα και όλος ο ανατολικός Πόντος επανήλθαν στην Τουρκία.

Μετά την καθοδήγηση της τουρκικής ηγεσίας από τους Γερμανούς στον τρόπο καταστροφής και εξόντωσης του Μικρασιατικού και Ποντιακού ελληνοισμού, που εκτελέστηκε από τους Νεότουρκους και από το κεμαλικό καθεστώς με τον πλέον φρικαλέο τρόπο που έγραψε ποτέ η ανθρώπινη ιστορία...

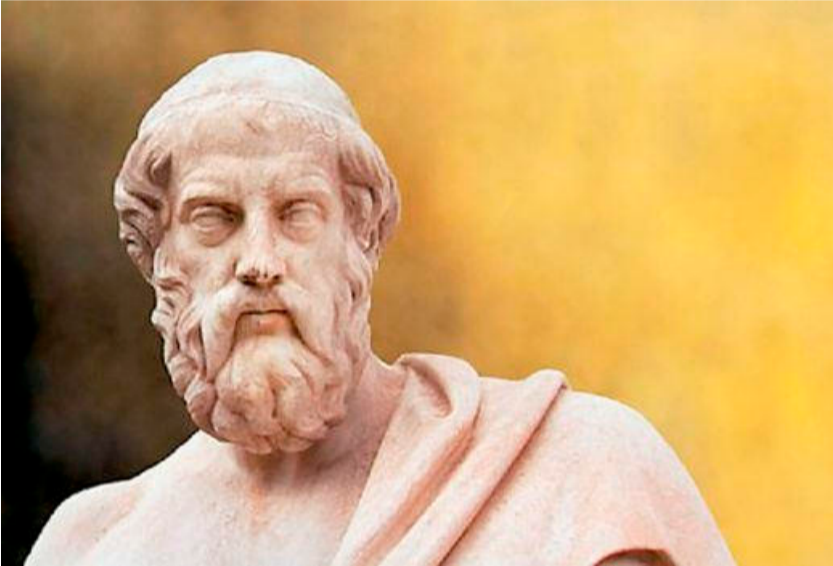
Μετά τους Γερμανούς λοιπόν, ακολούθησαν οι Μπολσεβίκοι με την ογκώδη οικονομική, στρατιωτική αλλά και ηθική βοήθεια στην Τουρκία, που έσβησε κάθε ελπίδα ζωής των Ελλήνων στα πάτρια εδάφη τους, με αποτέλεσμα όσοι επέζησαν της Γενοκτονίας, και σύμφωνα με την Συνθήκη της Λωζάνης του 1923, αναγκάστηκαν να πάρουν τον δρόμο της επιστροφής προς την Μητροπολιτική Ελλάδα, από όπου 3000 χρόνια πριν οι πρόγονοί τους αποίκισαν τα ιερά αυτά εδάφη της Ιωνίας και του Πόντου.

Ο ξεριζωμένος αυτός λαός, τόσο κατά την διάρκεια του ξεριζωμού του, όσο και κατά την διάρκεια του ριζωμού του στην Ελλάδα, σήκωσε τον Σταυρό του Μαρτυρίου, για να έλθει η Ανάσταση στους απογόνους τους.

«Ο ΘΕΤΙΚΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΣΤΟ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟ»

του ΗΛΙΑ ΣΠΑΝΟΥ

Η βιογραφία στην ιστορία έχει τεράστια σημασία διότι εισάγει στην ιστορική επιστήμη την γνώση της υποκειμενικότητας, της ψυχολογίας και της ψυχανάλυσης. Χωρίς την βιογραφία, η ιστορία απομακρύνεται από τον ανθρώπινο παράγοντα και το πρόβλημα της ελευθερίας του προσώπου. Καταντά τεχνολογία, δηλαδή νεκρή γνώση. Οι δημογραφικές, οικονομικές και κοινωνικές αναλύσεις χάνουν την αξιοπιστία τους όταν δεν συνδέονται με την διαχρονικότητα του ανθρώπινου προσώπου. Καταντούν να γίνουν κάτι σαν ιστορία της γεωλογίας. Ρέπουν προς τον ακρωτηριασμό της επιστήμης και περιορίζουν την γνώση, εφ' όσον επιστήμη σημαίνει διεύρυνση της γνώσεως με όλα τα δυνατά μέσα, υποκειμενικά και αντικειμενικά.

Η διεύρυνση της γνώσεως όμως δεν συνδέεται με την δυτική ποσοτική έννοια της προόδου η οποία επικεντρώνεται στην τεχνολογική και υλική πρόοδο. Έτσι λέμε δυτικοτρόπως: πρόοδος των μέσων επικοινωνίας, πρόοδος της οικονομίας. Από τον ιστορικό συγγραφέα π.χ., ο εκδότης θα ζητήσει μετά την παρέλευση χρόνου είκοσι ετών, να ανανεώσει το κείμενό του με τα τελευταία στοιχεία της ιστορικής προόδου. Το ίδιο θα κάμει με οιοδήποτε βιβλίο οιασδήποτε επιστήμης.

Δηλαδή, εάν έζη σήμερα ο Θουκυδίδης ή ο Πλάτων, ο εκδότης θα τους παρεκάλει να συμπληρώσουν το βιβλίο τους!

Πιστεύει πράγματι κανείς, πως ένας Πλάτων είναι ξεπερασμένος από την «πρόοδο της επιστήμης»; Βεβαίως όχι διότι η γνώση του ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΟΙΟΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΧΙ ΠΟΣΟΤΙΚΗ, με τον ίδιο τρόπο που ο μοναχός, μέσω της αδιαλείπτου προσευχής, υψώνεται στην κλίμακα της θεώσεως, πλησιάζοντας σταδιακά την απόλυτη γνώση που είναι ο Θεός, εξ ορισμού ποιοτική

και όχι ποσοτική γνώση.

Δια τούτο άλλωστε ο μοναχός δεν προσπαθεί, όταν είναι σωστός, να έχει περισσότερα υλικά αγαθά αλλά ολιγώτερα, και έτσι προοδεύει. Δεν επιζητεί «αύξηση του μισθού του, της συντάξεως του, χρήση της τελευταίας τεχνολογίας, διευκόλυνση των μεταφορών του και της επικοινωνίας του». Με άλλα λόγια, για να εξασφαλισθεί μία ποιοτική πρόοδος θα έπρεπε να ΕΠΙΤΕΥΧΘΕΙ

ΠΟΣΟΤΙΚΗ ΟΠΙΣΘΟΔΡΟΜΗΣΗ! ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΦΑΝΤΑΣΙΑ

Η άνοδος της Δύσεως, από το ΙΕ' (15ο) αιώνα μέχρι σήμερα κατέστρεψε την επιστήμη προς χάριν της επιστημοσύνης και της απόλυτου προτεραιότητας που εδόθη στην τεχνολογία, η οποία παρερμηνεύθη ως επιστήμη.

Επειδή ήταν αδύνατον να σκοτώσει στον άνθρωπο την ΦΑΝΤΑΣΙΑ και την ΔΙΑΙΣΘΗΣΗ, προσπαθήσε να χωρίσει τις δημιουργικές αυτές ιδιότητες του ανθρώπου από την επιστήμη-τεχνολογία και να τις περιορίσει στην θεολογία και την τέχνη. Η ιστορία, με τη σειρά της ή έπρεπε να προσαρμοσθεί στην τεχνολογία, να χρησιμοποιήσει τεχνικό ακαταλαβίστικο λεξιλόγιο, να περιορισθεί στο υλικό και το ποσοτικό, ή να εξορισθεί στον κόσμο της τέχνης και της λογοτεχνίας και να θεωρηθεί μη ανήκουσα στην επιστήμη.

Όλοι οι μεγάλοι επιστήμονες και όχι μόνον οι ιστορικοί, από τον Νεύτων (1643-1727) μέχρι και τον Φρόυδ, θρησκευόμενοι ή και άθεοι εισήγαγαν ΤΟ ΘΕΙΟΝ, ΤΗΝ ΦΑΝΤΑΣΙΑ, ΤΗΝ ΔΙΑΙΣΘΗΣΗ, ΤΟ ΥΠΟΣΥΝΕΙΔΗΤΟ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗΤΟΥΣ.

Η αντικειμενικότης μέσω του ρασιοναλισμού κατέρρευσε ολοσχερώς! Αντιθέτως, η αντικειμενικότης μέσω της ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΙΚΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ εθριάμβευσε αποδεικνύοντας την αποτυχία της Φράγκικης Δύσεως. Η κατασκευή της ιστορίας παραμένει στα χέρια του ΘΕΟΥ από τα οποία η φραγκιά προσπάθησε να την αφαιρέσει.

Με άλλα λόγια για να λύσουμε το πρόβλημα της κλιματικής αλλαγής γενικά, και να ελευθερωθούμε από όποιες δυσκολίες - ή και καταστροφές πρέπει να ΕΠΙΤΕΥΧΘΕΙ ΠΟΣΟΤΙΚΗ ΟΠΙΣΘΟΔΡΟΜΙΣΗ για να ανασάνει η φύση και η ανθρωπότητα.

Η εορτή της 28ης Οκτωβρίου στη Νέα Τραπεζούντα.

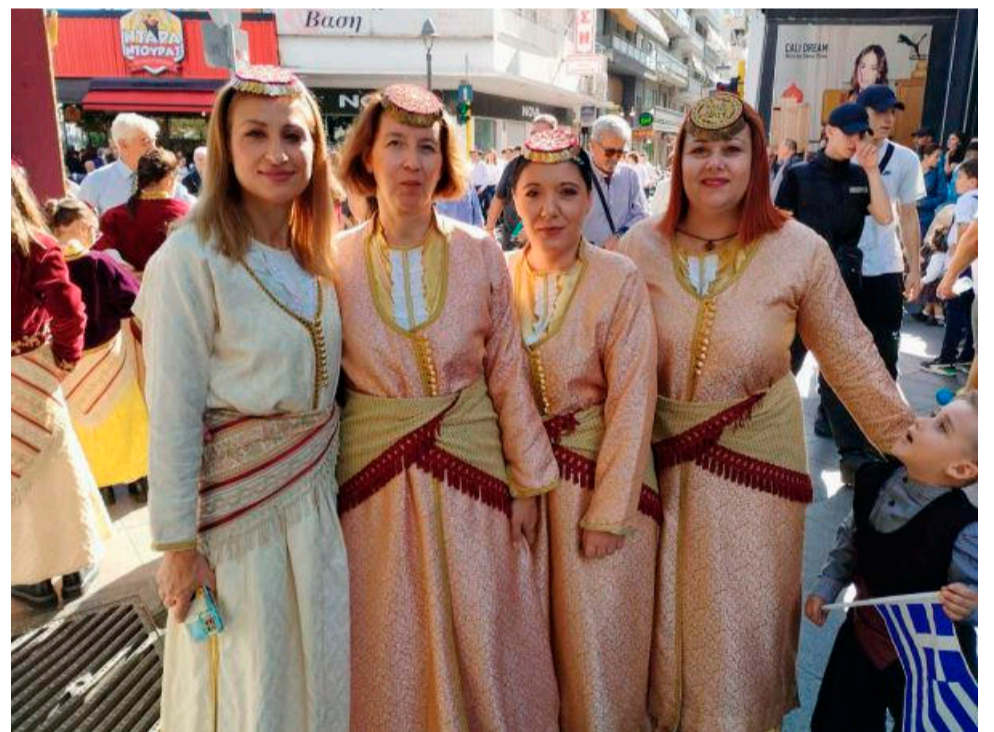
Το πρωί του Σαββάτου ανήμερα της εορτής τελέστηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία και Δοξολογία στον Ι. Ναό Ζωοδόχου Πηγής Νέας Τραπεζούντας, όπου και εκφώνησε τον πανηγυρικό λόγο της ημέρας η Διευθύντρια του Νηπιαγωγείου Νέας Τραπεζούντας - Κάτω Αγίου Ιωάννη η κ. Σοφία Χατζηδημητρίου.

Ακολούθησε η καθιερωμένη επιμνημόσυνη δέηση και κατάθεση στεφάνων από

τους φορείς του χωριού στο μνημείο πεσόντων που βρίσκεται στην πλατεία «Υψηλάντων». Οι εορταστικές εκδηλώσεις έκλεισαν με τραγούδια και ποιήματα από τα παιδιά του Νηπιαγωγείου.

Στη συνέχεια πεζοπόρο τμήμα του συλλόγου Υψηλάντης με παραδοσιακές φορεσιές έλαβε μέρος στην κεντρική παρέλαση που έγινε στην πόλη της Κατερίνης.

Συνέχεια από τη σελ. 1

Από το άφηπυμ της Τραγιάς

Φωτογραφικό ταξίδι στο χρόνο μέσα από το πλούσιο
φωτογραφικό αρχείο του συλλογου μας

Αφιέρωμα : "Εκδρομές"
Αρχείο: Σταύρος Λυκίδης του Παναγιώτη

1.

2.

3.

4.

5.

6.

Φώτο 1: Στα μέσα της δεκαετίας του 1950 στις εργασίες ανέγερσης της οικίας του Γιάννη Ζανέτα (Ζαρογιάννη). Από αριστερά: Μαρία Ζανέτα – Αφροδίτη Λυκίδου-Μαυροπούλου – Γεώργιος Παπαδόπουλος – Κωνσταντίνος Βασιλειάδης – Στέλιος Σπανίδης.

Φώτο 2: Από αριστερά: Ιωάννης Μικρόπουλος – Καθιστές: Ζωή Παπαδοπούλου – Ειρήνη Μικροπούλου, σε αναμνηστική φωτογραφία με συγγενείς από την Καστοριά κατά την δεκαετία του 1950.

Φώτο 3: Στην ταρατσα του Δημοτικού Σχολείου της Νέας Τραπεζούντας αρχές της δεκαετίας του 1960 μετά από θεατρική παράσταση έτοιμοι να χορέψουν τον Πυρρίχιο χορό Σέρρα. Από αριστερά: Χρήστος Χαραλαμπίδης – Χαράλαμπος Χαραλαμπίδης – Νίκος Χαραλαμπίδης – Χρήστος Μαυρόπουλος – Σταύρος Λυκίδης – Στέλιος Σπανίδης.

Φώτο 4: Δεκαετία του 1950 νέοι και νέες του χωριού σε αναμνηστική φωτογραφία στην πλατεία του χωριού.

Φώτο 5: Στην αυλή του Δημοτικού Σχολείου την δεκαετία του 1950. Από αριστερά: Αντιγόνη Σεΐταρίδου – Φιλίτσα Σεΐταρίδου – Μαρία Σεΐταρίδου – Ευαγγελία Καραμπίδου. Καθιστοί: Σταύρος Λυκίδης – Άγνωστος.

Φώτο 6: Στην πλατεία του χωριού στη στέρνα (λουπά), αρχές δεκαετίας του 1950. Από αριστερά: Σόνια Πολυχρονίδου – Ειρήνη Κωτίδου – Ειρήνη Λυκίδου.